

LA SELVA

Text > JOAN DOMÈNECH

Blanes: els focs artificials | Aquest estiu passat va destacar la quaranta-novena edició del Concurs Internacional de Focs d'Artifici, en la qual es van exhibir les principals indústries pirotècniques de l'Estat i una pirotècnia italiana. Va inaugurar les actuacions l'empresa Hermanos Fernández, de Múrcia, que havia guanyat els tres darrers concursos. I van seguir la italiana Poleggi, la Pirotècnia Valenciana, la Pirotècnia Gironina i la Pirotècnia Aragonesa. Va guanyar l'edició, amb un premi de 6.000 euros, la Pirotècnia Valenciana. El presupost total del concurs s'ha elevat enguany a uns 130.000 euros però val a dir que, durant els dies de l'exhibició, Blanes es va omplir de visitants, desitjosos de gaudir de la riquesa cromàtica desplegada entorn de l'emblemàtica roca de sa Palomera i de l'originalitat i dels resultats especials de cada llançament. L'important d'aquesta edició, però, va ser el tancament d'un cicle impensable quan es va crear el concurs (pocs creien en la seva viabilitat i, menys, en l'èxit futur) i ara, en plena tardor, l'organització blanenca ja està gestionant les bases del nou concurs per celebrar-ne, l'any que ve, amb dignitat, la cinquantesima edició.

Lloret: la prolongació de l'auto-pista C-32 | Els qui freqüenten l'accés a Lloret des de l'autopista A-7 (sortida de Maçanet), o des de la C-32 (sortida de Tordera), es queixen d'una carretera (la de l'interior, sobretot) que col·lapsa el trànsit i no permet fer cap avançament en tot el recorregut. Venir a passar el dia a Lloret és un autèntic calvari. Els nervis dels conductors més d'una vegada es tradueixen en accidents potser evitables i tothom reclama una xarxa viària digna, comparable amb la que tindria una capital turística com la nostra en un país estranger. Paral·lelament, hi ha un sector que reclama la paralització de les obres de prolongació de la C-32 (ara que ja han començat tallant l'arbrat de l'espai per on ha de passar el nou traçat). Aquesta funció enutjant és, en principi, positiva si es vol assegurar el malmetement mínim del paisatge i la realització d'una obra digna. Tots d'acord. Portar-la, però, a la màxima exigència, que

no admet cap diàleg, sembla una mica forassenyat. No tenim gens clar que les persones que protesten siguin una força majoritària i, si hem de fer cas del que ens remarcava un interlocutor dies enrere, sorprèn que els capdavanters de la campanya siguin precisament persones que viuen quasi totes en urbanitzacions i que també podrien haver es-talviat la destrossa d'altres boscos quan es van construir les cases. Amb tots els respectes, les conversions sempre són acceptables, però la coherència i un punt d'equilibri, també.

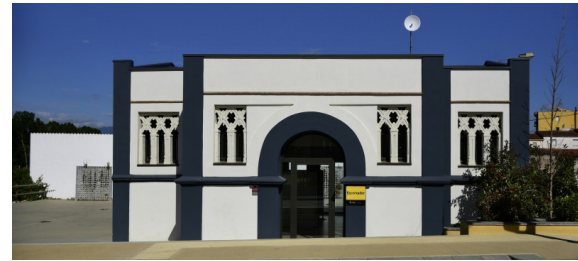
Vidreles: l'antic escorxador | Quan se circula per la carretera de Lloret a Girona, en entrar a Vidreles, un es troba amb l'antic escorxador, un edifici de caire popular, inclòs a l'inventari del patrimoni arquitectònic local, construït entre 1895-1900 i reformat la dècada del 1980. L'edifici, ara que ja no ha de servir per a finalitats sanitàries, ha estat reformat com a espai públic polivalent i, especialment (almenys de moment), com a oficina de promoció turística. També acull puntualment alguna activitat quan falta lloc al centre cívic, que junt amb la biblioteca, el Teatre Casino i algun altre local o entitat (com ara Vitrariis) genera la vida cultural de la població.

LA Cerdanya

Text i foto > SANDRA ADAM

Das Festival, converses al safareig | Per quart any consecutiu, l'Ajuntament de Das i *Núvol, el Digital de Cultura* han apostat per un acte cultural arriscat: es tracta del Das Festival, en què enguany han assistit més de dues-centes persones. Parlar de literatura al mes d'agost a Cerdanya i no morir en l'intent és possible. La prova és l'assistència de veïns i estiuejants que van passar la tarda del 17 d'agost entre converses literàries a l'entorn del safareig.

El reclam? El cartell. Jordi Lara, Irene Solà i Manel Figuera van parlar de com és escriure quan ets lluny de la capital, de la natura com a inspiració, de la muntanya com a un personatge més de la novel·la, de drames rurals i de Xirinacs. Tot plegat amanit pel monòleg d'Oye Sherman, que, amb un humor àcid, va ser el

>> L'antic escorxador de Vidreles.

contrapunt ideal dels escriptors enamorats de la muntanya, perquè no tothom pot ser feliç a més de mil metres.

Una cinquena edició del Das Festival? Sí, si us plau! I més converses, més fira literària, més humor i més berenar. I no tingueu por d'obrir l'horitzó: el marge és ample i al Das Festival hi cap molta més cultura.

El cementiri de Saneja es renova

Al març del 2019 es van iniciar les obres de remodelació del cementiri vell de Saneja. L'estudi d'arquitectura Maurell, de Barcelona, va dissenyar el projecte desinteressadament, ja que els seus arquitectes són originaris del municipi.

L'anterior consistori va ser el que va promoure aquesta remodelació del tot necessària, ja que el cementiri estava en molt mal estat. La intervenció ha permès l'ordenació del cementiri, l'obertura d'un nou accés, l'arranjament de la plaça contigua i la il·luminació de l'església de Sant Vicenç. A més, s'ha pogut localitzar una pica baptismal de dotze cares.

El dia 21 d'agost, els membres de l'anterior consistori van convocar els veïns a una sessió de portes obertes, en què la historiadora Dolors de Moxó va explicar l'estudi que ha dut a terme al llarg dels darrers anys.

Malauradament, el projecte d'arranjament no s'ha pogut finalitzar, ja que manquen els panells amb la relació de famílies vinculades a aquest cementiri. Així doncs, acabar l'embelliment del cementiri està en mans dels actuals membres de l'Ajuntament de Guils de Cerdanya.

>> Bernat Puigobella i Irene Solà, al safareig de Das durant el Das Festival d'enguany.